



# ΤΟ ΑΞΤΥ



Ετος Γ'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 122

20 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΥ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ. — ΟΙΚΙΑ Δ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ 20

Ἡ συνδρομὴ ἑτησίᾳ καὶ προπληρωθεὶς διὰ τὰς Ἀθήνας, καὶ τὸν Παισιᾶ δροχμᾶς 12, διὰ τὰς Ἑσπερίας δροχμᾶς 15 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φράγκα 20.  
Ἄγγελοι καὶ ἀδοκίματοι καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 λεπτὰ ὁ στίχος.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠΤΑ 20



ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 24 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1899



ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠΤΑ 20



LABICHE  
(Eugène-Marie)

CLARÉTIE  
(Arsène - Armand, Jules)

Ὁ χαριέστατος οὗτος κωμωδοποιὸς ἐγεννήθη ἐν Παρισίοις τὴν 5 Μαΐου 1815. Πιστός εἰς τὸν ἑαυτοῦ προσρισμὸν καὶ εἰς τὴν ἰδίαν ἑαυτοῦ ἰδιοσυγκρασίαν, ἔφθασεν, οὕτως εἰπεῖν, διὰ τῆς ἀστείότητος, διὰ τοῦ γέλωτος καὶ οἰοναί παιζῶν εἰς τὸ ὑψηλὸν ἀξίωμα τοῦ μέλους τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Γαλλίας. Ἦρξατο ἐν τῇ νεότητί του σπουδάζων τὴν νομικὴν, ἀλλὰ ταχέως ἐπεδύθη εἰς τὴν φιλολογίαν, καὶ ἐγένετο ὁ δημιουργὸς ἰδιοῦ τύπου κωμικοῦ βωδεδιλλίου, εἰς τὸν ὅποιον κυρίως ὀφείλει τὴν φήμην του. Εἰς τὸ περίεργον τοῦτο δραματικὸν εἶδος ὑπὸ τίτλον τινὰ παράδοξον συναρμολογοῦνται καὶ παραλάσσουσιν αἱ πλέον ἀλλόκοτοι καὶ ἀπίθανοι κωμικαὶ σκηναί. Τὰ κωμειδύλλια ταῦτα ἐποίησεν ὁ Labiche, ἀλλὰ μόνος, καὶ ἄλλα μετὰ συνεργατῶν. Ταῦτα συνετάσσοντο κυρίως χάριν τριῶν ἀπαρμιλλίων ὑποκριτῶν, τῶν περιρῆμων ἐκείνων Ravel, Grassot καὶ Sainville, οὓς οὐδεὶς ἐλησμόνησεν ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἐθαύμασαν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου τοῦ Palais-Royal ἐν Παρισίοις. Ὁ Labiche ἀπέθανε τὴν 12<sup>ην</sup> τρέχοντος μηνός. Αἱ τελευταῖαι αὐτοῦ λέξεις ὑπῆρξαν μία εὐφρολογία, ἣν ἀπήθυσεν πρὸς τὸν ἰατρὸν αὐτοῦ κ. Πετιέρ.

Ὁ ἕξοχος οὗτος Γάλλος δημοσιογράφος καὶ μυθιστοριογράφος, ἐγεννήθη τὴν 3 Δεκεμβρίου 1840 ἐν Limoges. Εὐθὺς ἄμα ἐτελείωσε τὰς ἀκαδημαϊκὰς σπουδὰς του, ἤρχισε δημοσιογραφῶν, διεκρίθη δὲ συνεργασθεὶς εἰς τὰς ἐφημερίδας: *La France*, *l'Indépendance belge*, *l'Opinion nationale*, *Rappel*, *Figaro*, *Soir*, *La Presse*, *Petit Journal*, καὶ εἰς τὰ περιοδικὰ *L'Artiste*, *La Silhouette*, *la Revue Française*, *l'Illustration*. Ἀντιπελιτεύθη ἐπιτυχέστατα ἐν τῷ τύπῳ τὴν κυβέρνησιν τοῦ Ναπολέοντος Γ' καὶ κατεδιώχθη ὑπ' αὐτῆς. Ἀλλὰ καίτοι ἔλαβε μέρος τε εἰς τὰ πολιτικὰ μετὰ τὴν πῶσιν τῆς δευτέρας γαλλικῆς αὐτοκρατορίας, ὅμως ὁ Clarétie διεκρίθη μόνον ὡς συγγραφεὺς, καὶ ἰδίως ὡς μυθιστοριογράφος καὶ ὡς ἱστορικός μυθιστορῶν μακρὰν σειρὰν μυθιστορημάτων καὶ μελετῶν φιλολογικῶν καὶ ἱστορικῶν. Ἐκ τῶν ἔργων του τινὰ ἐκρίθησαν ὡς ἀριστουργήματα. Ἐν τῶν ἱστορημάτων του κατέχουσι τὴν πρώτην θέσιν, καὶ μετὰ τούτων τοῖς ἱστορικοῦ θεωρεῖται τὸ ἐπιγραφόμενον «*L'Assassin*», τὸ γνωστὸν καὶ μετὰ τὸν τίτλον «*Robert Burat*», ἐκδοθὲν τὸ 1866. Ἐκ τῶν ἱστορικῶν ἔργων αὐτοῦ τὸ ἐπιγραφόμενον «*Histoire de la Révolution de 1870—1871*», ἔσχιστον ἐπιτυχίαν καὶ διάδοσιν. Ὁ Clarétie ἔλαβε τὴν ὀψίστην τιμὴν ἀπονεμομένην εἰς Γάλλον συγγραφεῖα, ἐκλεχθεὶς πρὸ ὀλίγου μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας.